

Fremgangsmaaden var den rette o. s. v. — sagde: Hvis jeg havde maattet fremsætte Finansplanen i Fjor, maatte jeg have forlangt yderligere Skatter, ligesom jeg ogsaa i Fjor maatte have forlangt et større Laanebeløb. Der har den højtærede Finansministers Hukommelse, anstrengt af disse Dages mange Tal, svigtet ham alt for beklageligt. Den højtærede Minister glemte, at han ikke blot i Fjor positivt har nævnt lavere Beløb end i Aar, men at han ogsaa i Aar for faa Maaneder siden positivt har bekræftet, at han i Fjor mente at kunne nøjes med 8—10 Mill. Kr., medens han i Aar mente at maatte flytte Tallet op til 10—12 Mill. Kr. Det er uheldigt og et Vidnesbyrd om, at den højtærede Minister tager de Argumenter, han tilfældigvis har Brug for, uden at tænke paa, om der ikke et Øjeblik i Forvejen har foreligget noget, hvorved det paagældende Argument bliver belyst paa en højt uheldig Maade.

Til det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) skal jeg gøre følgende Bemærkninger: Mine Bemærkninger om Vinskatte i Anledning af Tillægsafgiften gav ham Anledning til at sige, at vort Parti jo altid har bekæmpet denne Skat og stillet sig skarpt ogsaa overfor Tillægsafgiften. Det er ikke nogen rigtig historisk Fremstilling af, hvad der foreligger. Det, vi bekæmpede, var den Form, hvori Vinskatte, nemlig som Stempelskat, forelagdes af den daværende Finansminister Vilhelm Lassen, paa samme Maade, som vi overfor Cigarettskatte have bekæmpet Stempelafgiften, fordi vi mene, at det er en særlig uheldig Form af Hensyn til Handel og Om sætning. Derimod udtalte vort Parti utrykkelig gennem en Dagsorden, at det var villigt til at forhandle om en Beskatning af Vin, og overfor Tillægsafgiften endte det radikale Venstre med ligesom Socialdemokraterne ikke at stemme imod Lovforslaget, fordi man indrømmede, at der derigennem indførtes et Værdibeskatningsmoment, som man ikke vilde stille sig imod. Angaaende Forsvarsskatte vilde jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem. Han synes, at det var besynderligt, at jeg havde savnet en Bemærkning om Militæruddgifterne, thi det hørte slet ikke hjemme her. Nej, det kan godt være, men det ærede Medlem havde givet et Tilbageblik over et Tidsrum af 10 Aar, og disse 10 Aars Historie kan ikke savne en Udtalelse om de finansielle Virkninger af den Militærpolitik, der er ført. Nu dristede den ærede Ordfører sig til at sige, at det gentagne Gange her i Salen fra vor Side er

hævdedet, at Forsvarsskatte ikke slaar til, og at det gentagne Gange er modsagt. Nu beder jeg det ærede Medlem en eneste Gang for Alvor om at forsøge paa at bevise dette. Naar det ærede Medlem tager Tallene fra det sidste Budget for Forsvarslovenes Vedtagelse, vil han se, at der bevilgedes ordinært 19,24 Mill., og ser han paa det Budget, som foreligger i Aar, er der bevilget 23,33 Mill. Det vil altsaa sige en Forskel mellem det Aar, i hvilket vi nu befinde os, og det sidste Aar, før Forsvarslovene blev vedtagne, paa 4 Mill. Kr. I den Tid er der ingen Prisstigning sket af en saadan Art, at det nævneværdigt har kunnet gribe ind i de 4 Mill.; hvis der har været Prisstigning, har den fundet Sted tidligere. Disse 4 Millioner betyde derfor, hvad indtil dette Øjeblik de nye Militærelove have afsløret angaaende de ordinære aarlige Bekostninger, og hertil bliver saa ifølge de Herrers egne Erkendelser fra mange tidligere Debatter at lægge Forrentningen og Amortisationen af de 31½ Mill. plus nu senere 2½ Mill. Kr., som ere anvendte til militære Foranstaltninger. Det andrager, som det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) rigtig sagde, 1½ Mill. Kr. Føj dem til de 4 Mill., saa ville De se, at der for Øjeblikket paa danske Statsborgere er lagt nye militære Byrder af 5½ Mill. Kr. Men dertil er kun opkrævet i Skat et Beløb, der andrager lidt over 3 Mill. Kr., og nu vil jeg derfor bede de Herrer en Gang for alle forsøge paa at modbevise disse mine Udtalelser.

Af Enkeltheder har jeg endnu til den højtærede Finansminister kun at sige følgende: Jeg forstaar ikke hans Bemærkninger om Tolden. Skulde jeg have begaaet en Fejl, maa det skyldes den overmaadestore Hast, hvormed disse Sager ere paaførte os. Forholdet er dette, at i det Lovforslag, som den højtærede Finansminister forelagde for os, og som jo tog Hensyn til den bestaaende Toldlov, stod der, at samtidig med denne Lovs Ikrafttræden forhøjes Tolden paa de under Toldlovens Løbenummer 21 henhørende Drikkevarer til 42,3 Øre pr. Liter, og i Bemærkningerne til Lovforslaget angives dette at betyde den Forskel, som maa indregnes paa Grund af Forøgelsen af Brændevinsafgiften. Dette blev altsaa vedtaget uforandret i Folketinget, men i det Øjeblik, Lovforslaget kom op i Landstinget, forandrede Tallet af Landstinget til 50 Øre, og derefter enedes man ved Forliget om at sætte 45,5 Øre. Jeg kan ikke heri se andet end, at den bestaaende Toldlovs Tal ere